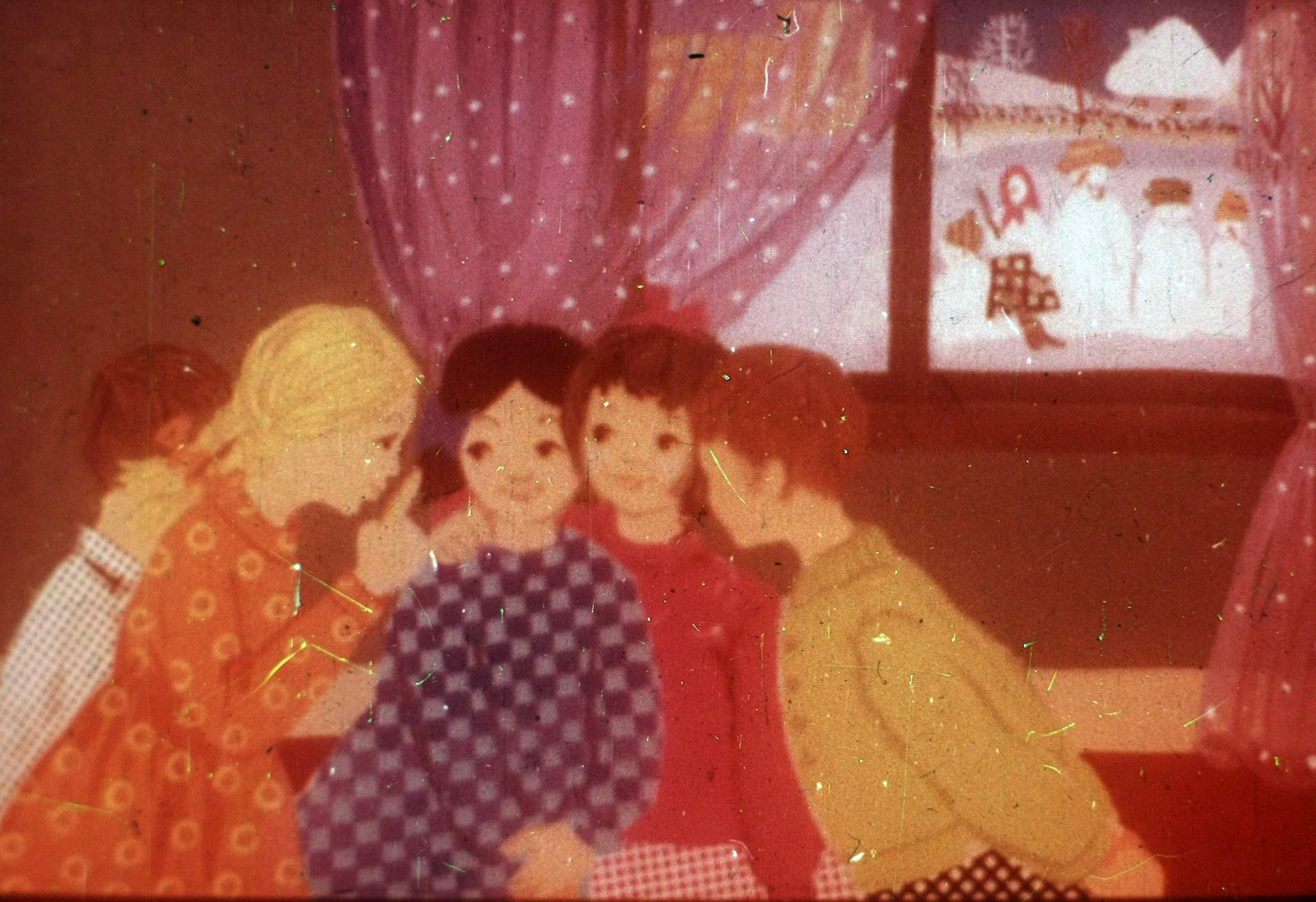

– Cine i-a făcut oare?
– Ssst! E o taină!

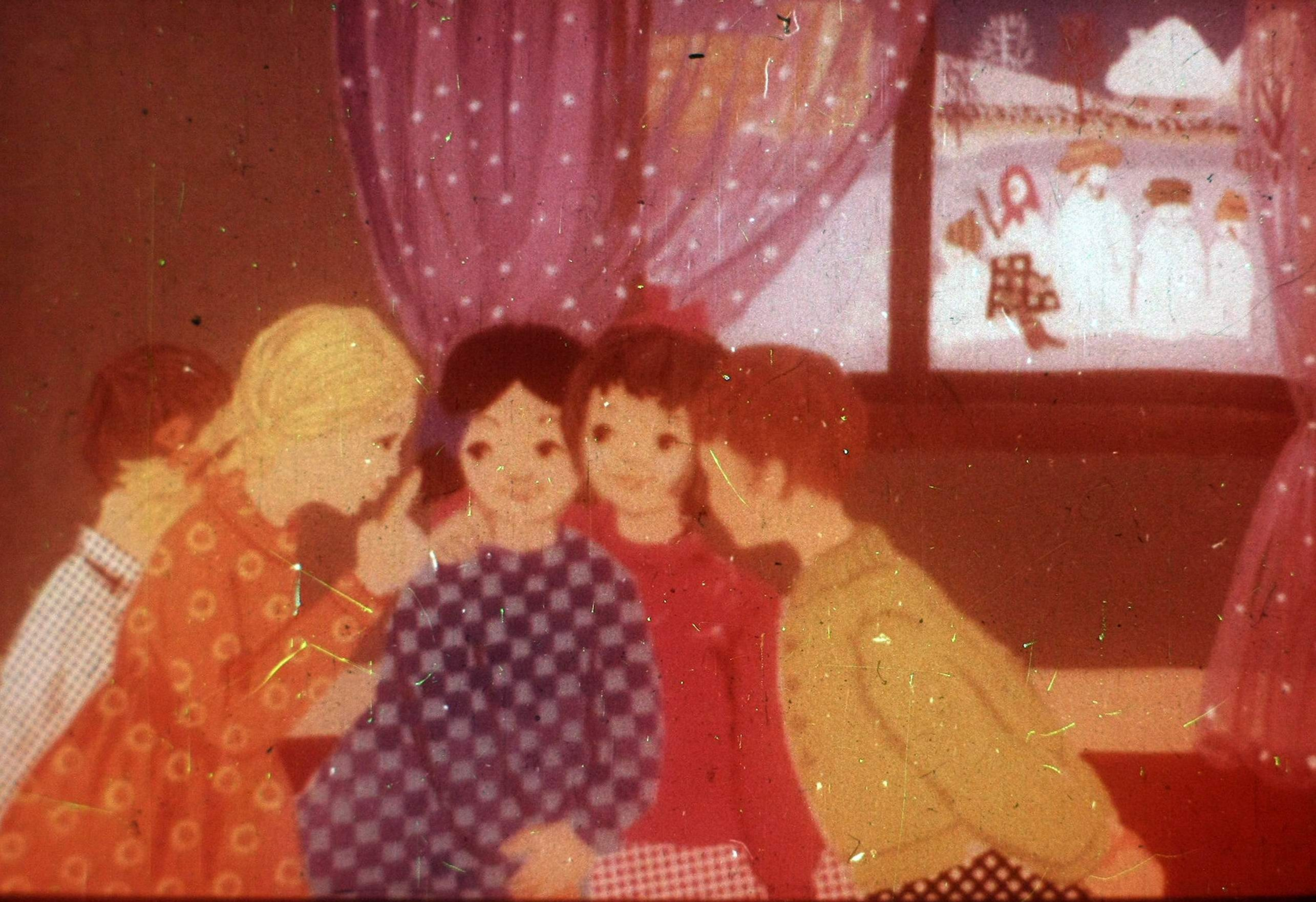

– Cine i-a făcut oare?
– Ssst! E o taină!

Atît pot să vă destăinuiesc:
Cei care îi făcuseră nu s-au mai îndurat să-i strice.

Atît pot să vă destăinuiesc:
Cei care îi făcuseră nu s-au mai îndurat să-i strice.

Afară era un ger atît de năprasnic că pînă şi oamenii de zăpadă prin-
seră să se mişte ca să se încălzească.

Afară era un ger atît de năprasnic că pînă şi oamenii de zăpadă prin-
seră să se mişte ca să se încălzească.

Cît de veseli erau omuleţii noştri !

Cît de veseli erau omuleţii noştri !

Doar unul singur a rămas pe gînduri...

Doar unul singur a rămas pe gînduri...

– Ce ai, moşule? l-a întrebat soldatul de nea.

– Ce ai, moşule? l-a întrebat soldatul de nea.

auzit niște copii spunînd despre noi: — O să vină soarele și o
să-i topească!

auzit niște copii spunînd despre noi: — O să vină soarele și o
să-i topească!

rumos îi şade, ce are cu noi, de ce să ne topească? — întrebă femeia.

rumos îi şade, ce are cu noi, de ce să ne topească? — întrebă femeia.

Să-l căutăm și să-l rugăm să ne lase și pe noi să trăim.

Să-l căutăm și să-l rugăm să ne lase și pe noi să trăim.

Şi astfel au purces la drum.

Şi astfel au purces la drum.

Ajunși în pădure au auzit niște ciocănituri. Era o pasăre...

Ajunși în pădure au auzit niște ciocănituri. Era o pasăre...

– Nu cumva tu eşti soarele? — o întrebară omuleţii.

– Nu cumva tu eşti soarele? — o întrebară omuleţii.

Nu, eu sînt ciocănitoarea harnică. Dar dacă întîlniţi soarele, spuneţi-i să
vină neîntîrziat. Dacă nu vine, voi muri.

Nu, eu sînt ciocănitoarea harnică. Dar dacă întîlniți soarele, spuneți-i să
vină neîntîrziat. Dacă nu vine, voi muri.

u ţi-e frică de el?
u, eu mă tem de ger. Din pricina lui vietăţile de sub coaja copacilor
nu mai ies la lumină şi n-am ce minca.

u ţi-e frică de el?
u, eu mă tem de ger. Din pricina lui vietăţile de sub coaja copacilor
nu mai ies la lumină şi n-am ce minca.

Omuleții și-au continuat, mihniți, drumul.
I-a înveselit doar un pui de veveriță.

Omuleții și-au continuat, mihniți, drumul.
I-a înveselit doar un pui de veveriță.

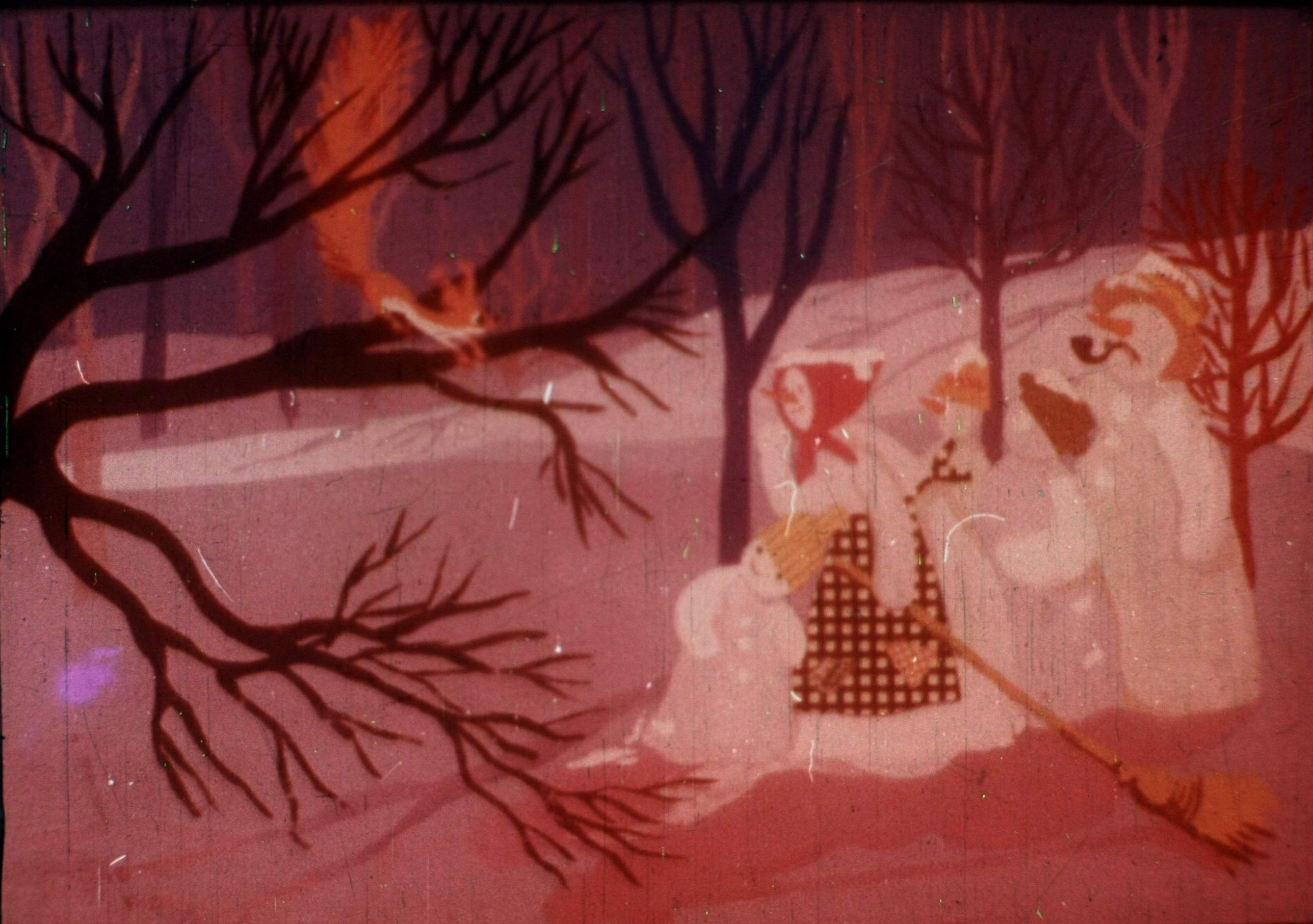

– Cum te cheamă și de ce sari de pe o creangă pe alta?

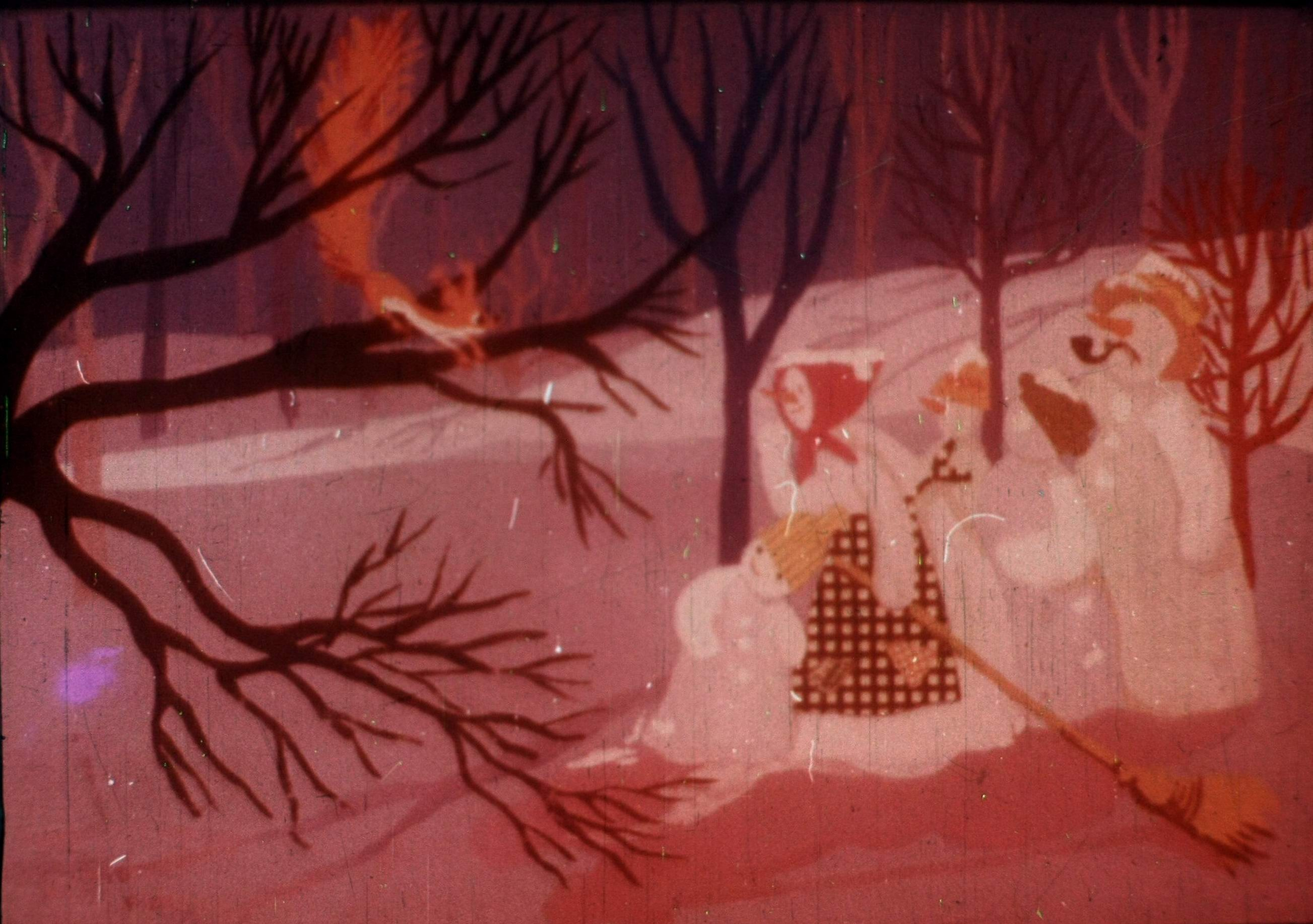

– Cum te cheamă și de ce sari de pe o creangă pe alta?

– Sînt veverița-pui.
Caut în zadar ghinde și cucuruzi de brad, căci totul e acoperit de zăpadă.
Dacă nu vine soarele, vom pieri de foame.

– Sînt veverița-pui.
Caut în zadar ghinde și cucuruzi de brad, căci totul e acoperit de zăpadă.
Dacă nu vine soarele, vom pieri de foame.

Omuleţii s-au aşternut din nou la drum. Dar de după o movilită zăriră două urechi...

Omuleţii s-au aşternut din nou la drum. Dar de după o movilită zăriră două urechi...

– Măria ta, vino mai aproape să-ți spunem ceva, zise moșul.

– Măria ta, vino mai aproape să-ți spunem ceva, zise moșul.

– Nu pot, mi-e frică de voi, eu sînt iepurașul Spăimîntici.

– Nu pot, mi-e frică de voi, eu sînt iepurașul Spăimîntici.

Caut rădăcini de iarbă și, dacă nu vine soarele cald, mă prăpădesc.

Caut rădăcini de iarbă și, dacă nu vine soarele cald, mă prăpădesc.

Pînă și copacii se văitau:
— Soare cald, primăvară, nu mai vii? O să pierim cu toții...

Pînă și copacii se văitau:
— Soare cald, primăvară, nu mai vii? O să pierim cu toții...

Fără o vorbă, prietenii noştri au luat-o înapoi spre sat.

Fără o vorbă, prietenii noştri au luat-o înapoi spre sat.

În drum, au întîlnit o pasăre neagră care i-a întrebat:
— De unde veniți, oameni buni?

În drum, au întîlnit o pasăre neagră care i-a întrebat:
— De unde veniți, oameni buni?

- Ce-ţi pasă dumitale, am fost să căutăm soarele dar nu l-am găsit.

- Ce-ţi pasă dumitale, am fost să căutăm soarele dar nu l-am găsit.

u sînt cioara cea bătrînă și înțeleaptă. Locuința soarelui este tocmai
în vîrful cel de munte.

u sînt cioara cea bătrînă și înțeleaptă. Locuința soarelui este tocmai
în vîrful cel de munte.

ioară dragă, du-te până la dînsul și spune-i să vină că, dacă nu vine,
moare pădurea.

ioară dragă, du-te până la dînsul și spune-i să vină că, dacă nu vine,
moare pădurea.

ine, mă duc! — încuviință cioara, și omuleții îi făcură semn cu mîna...

ine, mă duc! — încuviință cioara, și omuleții îi făcură semn cu mîna...

Într-o dimineață, cînd m-am trezit, era soare afară...

Într-o dimineață, cînd m-am trezit, era soare afară...

Prietenii m-au chemat.
— Vino să vezi, au răsărit ghioceii.

Prietenii m-au chemat.
— Vino să vezi, au răsărit ghioceii.

Într-adevăr, în curtea şcolii erau 5 ghiocei, ca nişte clopoţei, care parcă sunau: A venit primăvara!

Într-adevăr, în curtea şcolii erau 5 ghiocei, ca nişte clopoţei, care parcă sunau: A venit primăvara!

SFÎRȘIT

reeditare 1983

SFÎRȘIT

reeditare 1983